

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 14P/30/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119204048  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119204048.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. G. XXX, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka X. L., nar. X.X.XXXX, bytom P. G. XXX, zastúp.: JUDr. Máriou Jezerskou, advokátkou so sídlom Hlavná 42, Trnava, a otec G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. gen. D. XX, V., zastúp.: JUDr. Michalom Antalom, advokátom so sídlom Hlavná 13, V., o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

### rozhodol:

I. Súd zvyšuje výživné otca na maloletého G., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 130 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne v období od 25.10.2018 do 31.12.2018 a v období od 1.1.2019 zo sumy 160 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Otec je povinný zaplatiť zročné výživné na maloletého za obdobie od 25.10.2018 do 31.5.2019 v sume 516,78 eur v pravidelných splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pod následok straty výhody splátok.

III. Súd týmto mení rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 11P/44/2016 - 36 zo dňa 11.8.2016 v časti výšky výživného.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Matka dieťaťa sa návrhom zo dňa 24.10.2018, doručeným súdu dňa 25.10.2018 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zvýšil výživné otca na maloletého G. zo sumy 130 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne z dôvodu zmeny pomerov, ktorá nastala na strane matky ako aj dieťaťa. Návrh matky bol pôvodne na Okresnom súde Trnava vedený pod sp. zn. 38P/65/2018. Konanie o predmetnej veci bolo uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 38P/65/2018-10 zo dňa 2.11.2018, spojené s ďalšou vecou týkajúcou sa maloletého G. vedenou na tunajšom súde, ktoré bolo začaté na základe návrhu otca podaného dňa 4.4.2018 a bolo vedené pod spisovú značku 14P/26/2018 s tým, že tieto dve veci boli po ich spojení vedené pod spoločnou spisovú značku 14P/26/2018. Následne bol návrh matky na zvýšenie výživného opäť vylúčený na samostatné konanie z dôvodu hospodárnosti, keď dokazovanie vo veci návrhu otca dieťaťa si vyžaduje znalecké dokazovanie, pričom dokazovanie vo veci konania o návrhu matky na zvýšenie výživného bolo ukončené. Vec bola vylúčená na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 14P/26/2018-160 vyhláseným dňa 16.5.2019, a ďalej sa vedie pod sp. zn. 14P/30/2019.

2. Matka návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo o výške výživného rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 11P/44/2016-36 zo dňa 11.8.2016, ktorým bola schválená dohoda rodičov o úprave práv a povinností k maloletému G., v ktorej sa otec zaviazal platiť na dieťa výživné v sume 130 eur. V čase rozhodovania bol otec zamestnaný a dosahoval priemerný čistý príjem približne 700 eur, matka bola na rodičovskej dovolenke a jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok vrátane prídavku na dieťa vo výške 226 eur. Maloletý mal v tej dobe 8 mesiacov. V súčasnej dobe je matka študentkou denného vyššieho odborného štúdia na strednej zdravotníckej škole, s čím sú spojené jednorazové ročné výdavky vo výške 100 eur na rovnošatu, školné a ISIC. Dieťa má 2 roky a 10 mesiacov a od septembra 2018 navštevuje súkromné jasle, pretože matka je študentkou denného štúdia a dieťa pre svoj nízky vek nemôže chodiť do škôlky. Za jasle matka platí mesačne sumu 280 eur a 24,50 eur za stravu. Ďalšie zvýšené výdavky má z dôvodu, že dieťa trpí intoleranciou laktózy, s čím sú spojené nemalé výdavky na stravu a má aj zníženú imunitu, preto pravidelne užíva imunoglobulín. Ďalšie výdavky matka vynakladá na svoje životné poistenie 19,38 eur, životné poistenie dieťaťa 33 eur, na benzín na cestu do jaslí a do školy 60 eur mesačne, na plienky pre dieťa 22 eur mesačne, na oblečenie dieťaťa približne 30 eur mesačne a stravu mimo škôlky 100 eur mesačne. Matka je nemajetná, nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Spolu s maloletým býva u svojich rodičov, ktorí jej prispievajú na výživu, oblečenie, výdavky na školu a poskytujú jej aj dieťaťu ubytovanie. Jej jediným príjmom v čase podania návrhu bol príspevok na jasle 280 eur a rodinný prídavok na dieťa vo výške 23 eur. Zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného matka videla aj v tom, že dieťa je od poslednej úpravy výživného staršie a tým sa zvýšili náklady spojené s jeho starostlivosťou. Na pojednávaní dňa 9.4.2019 matka upresnila svoj návrh v tom zmysle, že žiada zvýšiť výživné zo strany otca odo dňa podania návrhu na sumu 160 eur mesačne a od 1.1.2019 zo sumy 160 eur na sumu 220 eur mesačne. Dôvodom pre zmenu návrhu bolo to, že matka v čase podania návrhu, od septembra 2018 do konca decembra 2018 poberala príspevok na starostlivosť o dieťa vo výške 280 eur a prídavky na dieťa 23 eur. Od 1.1.2019 však matka už príspevok na starostlivosť o dieťa 280 eur nepoberá, pretože dieťa dovŕšilo 3 roky. Od tohto dátumu teda príjem matky pozostáva len z prídavku na dieťa vo výške 24,34 eur a štipendia vo výške 23,40 eur, čiže jej mesačný príjem je vo výške 47,74 eur, v dôsledku čoho upravila aj svoj návrh, keď od 1.1.2019 žiada vyššie výživné. Matka v rámci svojej výpovede uviedla, že od 1.9.2018 bola študentkou 1. ročníka Strednej zdravotníckej školy v Trnave, ktoré štúdium jej bolo po 1. polroku zrušené, takže od 1.1.2019 študuje na Strednej zdravotníckej škole v Bratislave a to dennou formou. Tým sa jej zvýšili výdavky v súvislosti so štúdiom o výdavky na cestovanie, ktoré odhaduje mesačne na 30 eur, pretože každý deň cestuje pre zlé autobusové spojenie z dediny autom do Trnavy a ďalej cestuje vlakom. Ráno jej autom vezie dieťa do škôlky otec, pretože ona to nestíha, čo tiež predstavuje výdavky vo výške 15 až 20 eur mesačne v závislosti od toho, ako často je choré. Matka sa stravuje v škole, čo ju vyjde na 15 eur mesačne, každý druhý mesiac zakupuje školské potreby približne za 5 eur. Dieťa začalo od 1.3.2019 navštevovať súkromnú škôlku v Trnave, takže oproti jasliam sa matke výdavok znížil na 200 eur vrátane stravy dieťaťa v škôlke. Bola nútená dať dieťa do súkromnej škôlky, pretože v ich dedine škôlka nie je a napriek viacerým žiadostiam o zapísanie dieťaťa do štátnej škôlky, ktoré si okrem Trnavy podávala aj v Dolnom Dubovom, v Špačinciach a v Jaslovských Bohuniciach jej bolo prislúbené, že najskôr ho môžu prijať až od 1.9.2019. V období od 1.5.2019 do 31.5.2019 navštevuje dieťa zo zdravotných dôvodov Detské respiračné sanatórium v Trnave, počas ktorého obdobia matka zaplatila udržiavací poplatok v škôlke 100 eur a za pobyt v sanatóriu 50 eur. Matka poukázala na to, že v poslednom období sa zhoršil zdravotný stav jej otca, takže vyživovacia povinnosť rodičov voči nej bude v ďalšom období obmedzená. Matka spochybnila výdavok tvrdý otcom vo výške 27 eur mesačne na splácanie pôžičky za telefóny, okrem iného aj za jej telefón, nakoľko tento telefón neužíva a otcovi ho odovzdala pri ich rozchode 1.2.2018. Tiež spochybnila, že by otec mesačne prispieval sumou 200 eur svojej matke za bývanie a za stravu a to s poukazom na vyjadrenie jeho otčima ktorý uviedol, že s nimi v byte otec nebýva. Preto tento výdavok považovala za nepreukázaný a tvrdenie, že otec tento príspevok platí, považuje za účelové. Už zo správy o šetrení pomerov, ktoré dňa 13.12.2018 vykonal procesný opatrovník v domácnosti matky otca dieťaťa vyplynulo, že otec maloletého v byte svojej matky nebýva, keď zo správy jednoznačne vyplynulo, že byt bol zariadený na bývanie dvoch dospelých ľudí, pričom správu o šetrení pomerov podpísal aj druh matky otca maloletého. Preto všetky ďalšie dôkazy otcom predložené v tejto súvislosti považuje za účelové a nehodnoverné, s cieľom zvýšiť svoje výdavky. Otec tiež nepreukázal splácanie pôžičky 210 eur mesačne ani účel, na ktorý mu pôžička bola poskytnutá, toto splácanie pôžičky však nemôže ovplyvniť výšku vyživovacej povinnosti, nakoľko vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu má prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami povinnej osoby. Navyše poukázala na to, že otec aj napriek tomu, že maloletý je vo výlučnej starostlivosti matky, poberať na dieťa aj daňový bonus.

3. Otec uznal, že postupom času sa náklady na maloleté dieťa zvyšujú, preto súhlasil so zvýšením výživného, avšak v závislosti od jeho možností len o 20 eur mesačne, pretože má vysoké výdavky. Okrem príjmu z pracovného pomeru, ďalší príjem nemá. Mesačne spláca pôžičku, ktorá mu bola poskytnutá Prvou stavebnou sporiteľňou dňa 18.6.2018 vo výške 30.000 eur na kúpu záhradnej chatky a jej rekonštrukciu, sumou vo výške 210 eur. Svojej matke platí na stravu a nájomné mesačne 200 eur, pretože od marca 2018 býva u svojej matky 3-4 dni do týždňa, v záhradnej chatke ktorú vlastní nebýva, len tam prespáva. Práve aj z toho dôvodu, že otec si stravu zabezpečuje prostredníctvom svojej matky, si ako výdavok na ďalšiu stravu uvádza len 30 eur mesačne. Na preukázanie tohto otec súdu predložil čestné prehlásenie H. E., ktorý je partnerom jeho matky, v ktorom uvádza na pravú mieru svoje vyjadrenie urobené pri prešetrení pomerov procesným opatrovníkom, keď sa v tomto prehlásení vyjadril tak, že otec sa v byte zdržuje v priemere trikrát do týždňa. Výdavky na hygienické potreby otec odhaduje na sumu 20 eur mesačne, za elektrinu v záhradnej chatke platí 50 eur mesačne, za internet s paušálom 55 eur, výdavky na oblečenie odhaduje na 30 eur. Mesačne dáva svojej matke na benzín 30 eur, keďže ho vozí za dieťaťom. Dňa 9.10.2018 mu bola poskytnutá pôžička z Poštovej banky vo výške 2.000 eur, z ktorej vyplatil telefón matky dieťaťa ktorý rozbila, tiež si kúpil nejaké oblečenie a potreboval si nakúpiť aj veci na chatku, napr. polystyrén. Túto pôžičku spláca sumou 27 eur. Mesačne má výdavok asi 20 eur na hračky pre dieťa. Na výživu dieťaťa platí mesačne sumou 130 eur, nad rámec výživného matke neprispieva. Otec sporoval náklady, ktoré matka vynakladá na súkromnú škôlku, keď tento výdavok považoval za účelový, nakoľko podľa jeho názoru je možné očakávať, že po rozhodnutí súdu matka zabezpečí prijatie dieťaťa do obecnej škôlky, kde sú nižšie náklady. V priebehu konania poukázal aj na to, že z dôvodu zvyšovania si kvalifikácie zo strany matky, sa zároveň obnovila aj vyživovacia povinnosť jej rodičov voči nej samotnej.

4. Zástupkyňa procesného opatrovníka s návrhom matky na zvýšenie výživného súhlasila, keď zvýšenie výživného je v záujme dieťaťa a výživné má vždy prednosť pred ďalšími výdavkami otca. Pokiaľ ide o čestné prehlásenie druhá matky otca dieťaťa, H. E., ktorým upresňuje svoje vyjadrenie o nebyvaní otca u svojej matky počas prešetrovania pomerov v domácnosti uviedla, že pán E. mal záznam zo šetrenia k nahliadnutiu, k prečítaniu, a tento záznam vlastnoručne podpísal. Na šetrenie pomerov vždy chodia dve. Vo vlastnom pozorovaní počas šetrenia si uviedla, že starý otec uviedol: „otec maloletého u nich nebýva a preto ani nemajú pre malého žiadne hračky v byte, domácnosť je prispôbená životu iba starých rodičov.“ Toto otčím otca dieťaťa podpísal. Na to, či otec dieťaťa býva v jeho domácnosti, sa ho priamo pýtala.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, pripojeným spisom Okresného súdu Trnava sp.zn. 14P/26/2018, výsluchom matky, otca, procesného opatrovníka, potvrdením o návšteve školy matkou, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku a príspevku na starostlivosť o dieťa, potvrdením o pracovnom príjme otca, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Maloletý G. sa narodil zo vzťahu svojich rodičov, ktorí do februára 2018 žili v spoločnej domácnosti. Naposledy boli práva a povinnosti voči dieťaťu upravené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11P/44/2016-36 zo dňa 11.8.2016, právoplatným dňa 17.8.2016, ktorým bola schválená dohoda rodičov, ktorou sa otec zaviazal platiť výživné na maloletého v sume 130 eur. V čase posledného rozhodovania bola matka s dieťaťom na rodičovskej dovolenke a jej príjem pozostával z rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa v celkovej výške 226 eur. Otec bol zamestnaný a priznal pracovný príjem vo výške okolo 700 eur mesačne v čistom. Maloletý G. mal 8 mesiacov a jeho rodičia okrem neho ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemali. Otec si vyživovaciu povinnosť platí, nad rámec výživného matke neprispieva. V súčasnej dobe má G. 3,5 roka. Matka je študentkou 1. ročníka Strednej zdravotníckej školy v Bratislave, kde študuje dennou formou. Od septembra 2018 do konca decembra 2018 poberala príspevok na starostlivosť o dieťa vo výške 280 eur a prídavky na dieťa 23 eur, od 1.1.2019 príspevok na starostlivosť o dieťa už nepoberá, takže jej príjem pozostáva z prídavku na dieťa vo výške 24,34 eur a štipendia vo výške 23,40 eur, spolu vo výške 47,74 eur. Maloletý G. od septembra 2018 navštevoval súkromné jasle, pretože pre svoj nízky vek nemohol chodiť do škôlky a matka za jasle mesačne platila sumu 280 eur a 24,50 eur za stravu. Od 1.3.2019 dieťa navštevuje súkromnú škôlku v Trnave, pretože nebolo vyhovené žiadostiam matky o zapísanie dieťaťa do štátnej škôlky. Nástupom do škôlky sa matke znížili náklady na pobyt dieťaťa na 200 eur mesačne vrátane stravy. Ďalšie výdavky má matka na plienky pre dieťa 22 eur, jeho stravu mimo škôlky 100 eur pretože dieťa trpí intoleranciou laktózy, na oblečenie dieťaťa asi 30 eur, na cestu do škôlky a do školy asi 50 eur mesačne, z toho asi 30 eur na jej cestovanie a 15-20 eur na cestu dieťaťa do škôlky, ktorého autom vozí matkin otec. Strava matky v škole stojí 15 eur

mesačne, každý druhý mesiac platí za školské potreby asi 5 eur. Matka si platí životné poistenie 19,38 eur a životné poistenie dieťaťa 33 eur. Otec dosahoval v roku 2018 priemerný čistý mesačný príjem vo výške 772,66 eur a za prvé štyri mesiace roka 2019 mal príjem v priemernej výške 840,30 eur mesačne. Mesačne otec spláca pôžičku z Prvej stavebnej sporiteľne sumou vo výške 210 eur, pôžičku z Poštovej banky sumou 27 eur, svojej matke platí na stravu a nájomné 200 eur, za elektrinu v záhradnej chatke 50 eur, za internet a paušál 55 eur, za oblečenie 30 eur, svojej matke platí na benzín 30 eur na cestu za dieťaťom a platí výživné na dieťa 130 eur.

7. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

18. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie výživného otca voči maloletému G. zo sumy 130 eur na 160 eur mesačne v období odo dňa podania návrhu do konca decembra 2018 a zo sumy 160 eur na sumu 220 eur mesačne v období od 1.1.2019.

19. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného otca na maloletého G. je dôvodný s poukazom na to, že od posledného rozhodovania súdu o výške výživného na dieťa, došlo k zmene pomerov na strane dieťaťa ako aj na strane výživou povinných rodičov.

20. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili, a či ide o takú zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11P/44/2016-36

zo dňa 11.8.2016, právoplatným dňa 17.8.2016, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa odôvodňujúcej zmenu výšky výživného zo strany otca.

21. K zmene pomerov na strane dieťaťa prišlo jednak uplynutím času necelých troch rokov, keď v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku mal G. 8 mesiacov, pričom v súčasnosti má už 3,5 roka, s ktorým nárastom veku je spojené aj zvýšenie nákladov na výživu, ošatenie, hygienu, i umiestnenie v predškolskom zariadení. K zmene pomerov prišlo aj na strane matky, ktorá v porovnaní so stavom v čase posledného rozhodovania začala študovať dennou formou na strednej škole pôvodne v Trnave, od 1.1.2019 v Bratislave, jej príjem sa znížil zo sumy 226 eur v čase poslednej úpravy na terajších 47,74 eur a jej výdavky sa zvýšili o ďalšie, z ktorých podstatné sú tie, ktoré sú vynakladané tak na umiestnenie dieťaťa v jasliach a v neskoršom období v škôlke ako aj na jej štúdium. A napokon, k zmene pomerov došlo aj na strane otca, a to zvýšením jeho príjmu oproti mzde 700 eur v čase posledného rozhodovania na sumu 772,66 eur v roku 2018 a na sumu 840,30 eur v prvých mesiacoch roka 2019, ktoré bezprostredne predchádzali rozhodnutiu súdu. Aj otcovi sa zvýšili výdavky, z ktorých tie podstatné sú na splácanie pôžičiek poskytnutých mu v roku 2018 z Prvej stavebnej sporiteľne a z Poštovej banky, prípadne príspevok na bývanie a stravu, ktorý platí svojej matke.

22. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení, v zmysle ktorých súd prihliadne na možnosti a schopnosti výživou povinného rodiča, prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, a zohľadní právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. V danom prípade súd zistil, že o maloletého sa osobne stará matka, pričom dieťa vzhľadom na svoj vek ešte vyžaduje starostlivosť svojej matky v podstatnej miere, takže z jej strany je podiel na výžive dieťaťa pokrytý hlavne jej osobnou starostlivosťou. Otec je v rozhodnom období od podania návrhu zamestnaný a dosahoval príjem v roku 2018 vo výške 772,66 eur v priemere a v roku 2019 vo výške 840,30 eur v priemere, takže súd videl možnosť finančného pokrytia potrieb dieťaťa hlavne z výživného, ktoré bude matke platiť otec. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 25 - 30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Podľa názoru súdu s prihliadnutím na skutkové zistenia, otec je vzhľadom na svoj príjem a pomery výživné v určenej výške 160 eur v období do konca roka 2018, následne v určenej výške 220 eur v období od 1.1.2019 schopný platiť, a to hlavne preto, že táto výška je v rozmedzí 25 - 30 % z jeho príjmu, ktorý mesačne dosahuje. Pokiaľ ide o obdobie od podania návrhu dňa 25.10.2018 do 31.12.2018, za ktoré obdobie súd zvýšil výživné otca na sumu 160 eur, súd vychádzal z príjmu otca ktorý v roku 2018 dosiahol v priemernej výške 772,66 eur. Z priemernej čistej mzdy v takejto výške potom 25% predstavuje sumu 193,17 eur a 30% z takejto mzdy predstavuje až sumu 231,80 eur. Z uvedeného je potom zrejmé, že súdom určená výška výživného za toto obdobie vo výške 160 eur, teda vo výške ktorú matka žiadala je primerané, keď nie je ani na dolnej hranici priemernej výšky výživného určovaného podľa zaužívanej súdnej praxe (160 eur predstavuje len 20,70 % z príjmu otca v tomto období). V období od 1.1.2019 súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z priemerného príjmu otca ktorý v roku 2019 dosiahol vo výške 840,30 eur, z ktorej mzdy potom 25% predstavuje sumu 210 eur a 30% z takejto mzdy predstavuje sumu až 252,09 eur. Súdom určené výživné v tomto období, ktoré matka navrhla vo výške 220 eur mesačne, je potom opäť primerané, keďže sa pohybuje pri priemernej hranici výživného určovaného podľa zaužívanej súdnej praxe (220 eur predstavuje 26,18 % z priemernej mzdy otca). Súd určil výživné na dieťa v jednotlivých obdobiach v rôznych výškach s prihliadnutím k tomu, že mal v konaní listinnými dokladmi preukázané, že v období od podania návrhu do konca decembra 2018 matka dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 226 eur, z ktorého aspoň čiastočne mohla kryť výdavky na potreby dieťaťa, takže zo strany otca bolo postačujúce výživné vo výške 160 eur, oproti obdobiu po 1.1.2019, od kedy matka dosahuje príjem len vo výške 47,74 eur mesačne, čo odôvodňovalo potrebu uspokojovať potreby dieťaťa hlavne z výživného zo strany otca, takže bolo potrebné výživné v tomto období zvýšiť, najmä pokiaľ to aj pomery otca umožňovali.

23. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základne nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad

súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. V danom konaní mal súd preukázané odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré spočívajú hlavne v jeho nárokoch na zvýšené výdavky na stravovanie v súvislosti s jeho intoleranciou laktózy, na zvýšené výdavky na lieky z dôvodu jeho oslabenej imunity a častých ochorení, ako aj na výdavky spojené s návštevou predškolských zariadení z dôvodu, že jeho matka študuje dennou formou na strednej škole. Matka listinnými dokladmi preukázala zdravotný stav dieťaťa odôvodňujúci zvýšené náklady na jeho stravovanie. Pokiaľ ide o dôvodnosť výdavkov matky na súkromné jasle vo výške 280 eur a stravu v jaslách 24,50 eur, ako aj dôvodnosť výdavkov od 1.3.2019 na súkromnú škôlku vo výške 200 eur vrátane stravy, matka súdu listinnými dôkazmi preukázala, že od septembra 2018 študuje na strednej škole dennou formou, čo jej znemožňuje poskytovať dieťaťu celodennú osobnú starostlivosť, takže bolo potrebné aby dieťa navštevovalo jasle, keďže nemalo vek na umiestnenie v materskej škole. Následne súdu preukázala, že dieťa nebolo napriek jej žiadostiam prijaté do štátnej škôlky, kde by zrejme mala nižšie výdavky na jeho umiestnenie. Vzhľadom na tieto okolnosti, súd zohľadnil výdavky na predškolské zariadenie dieťaťa a považoval ich za dôvodné, keď bol toho názoru, že matka mala dôležitý dôvod na vynaloženie týchto výdavkov, pretože zvyšovanie kvalifikácie je pre jej budúce povolanie rozhodne užitočné. Súd mal v konaní zároveň preukázané aj to, že zo strany rodičov matky dieťaťa je voči nej riadne plnená vyživovacia povinnosť, pretože matka preukázateľne býva spolu s dieťaťom v domácnosti svojich rodičov, na ktorých je výživou odkázaná, pretože zo svojho mesačného príjmu 47,74 eur by inak nepokryla ani svoje výdavky na stravu, oblečenie, prípadne výdavky na štúdium.

24. Pri súčasnom zohľadnení odôvodnených potrieb dieťaťa ako aj opodstatnených výdavkov rodičov nevyhnutných na krytie ich osobných potrieb dospel súd k záveru, že otec maloletého G. má možnosť a schopnosť platiť na výživu dieťaťa 160 eur a v neskoršom období 220 eur mesačne. Takúto sumu výživného môže otec zo svojho príjmu, ako bol ustálený vyššie, uhradiť bez toho, aby ohrozil uspokojovanie svojich základných životných potrieb. Skúmajúc tvrdenie otca, že má zvýšené výdavky, pre ktoré môže platiť výživné maximálne o 20 eur vyššie ako bolo určené doposiaľ, dospel súd k záveru, že skutočnosti ktoré otec uviedol ako hlavné dôvody pre ktoré nemôže platiť vyššie výživné, je potrebné považovať za neprimerané majetkové riziká, ktoré otec na seba zobral, a na ktoré bolo potrebné prihliadnuť. Otec odôvodňoval nemožnosť platiť výživné na dieťa v sume vyššej ako 150 eur svojimi vysokými výdavkami, keď musí splácať pôžičku poskytnutú mu Prvou stavebnou sporiteľňou, tiež ďalšiu pôžičku poskytnutú mu Poštovou bankou, keď okrem toho platí aj príspevok svojej matke na bývanie a stravu. Je potrebné poukázať na to, že otcovi bola v júni 2018 poskytnutá pôžička vo výške 30.000 eur na kúpu záhradnej chatky a jej rekonštrukciu, ktorú pôžičku spláca sumou 210 eur a v októbri 2018 mu bola poskytnutá ďalšia pôžička z Poštovej banky vo výške 2.000 eur, z ktorej vyplatil telefón, kúpil si oblečenie a veci na chatku, pričom túto pôžičku spláca sumou 27 eur mesačne. Obe tieto pôžičky mu boli poskytnuté preukázateľne v dobe, kedy už mal vyživovaciu povinnosť voči maloletému G., čím na seba prebral neprimerané majetkové riziko, najmä za situácie, keď ako sám uvádza, popri splácaní pôžičiek nie je schopný výživné vo zvýšenej miere platiť. Záhradnú chatku si pritom z poskytnutej pôžičky zakúpil napriek tomu, že v chatke podľa jeho vyjadrenia nebýva, keď bývanie má zabezpečené v byte, v ktorom býva jeho matka s otčimom, v ktorom prespáva 3-4 dni do týždňa a v ktorom má hlásený aj trvalý pobyt. Tento stav, v ktorom sa otec dieťaťa v súčasnej dobe nachádza, si podľa názoru súdu zapríčinil otec sám a z vlastnej viny nemá dostatok prostriedkov na platenie výživného, čo je podľa jeho vyjadrení dôvodom pre to, aby mu súd výživné na dieťa nezvyšil do takej miery ako matka žiadala. Súd je však toho názoru, že na tieto výdavky otca nie je možné prihliadnuť, pretože táto situácia do ktorej sa otec dostal vlastným pričinením, keď si zobral neprimerane vysoké pôžičky, pre splácanie ktorých nie je schopný platiť vyššie výživné, rozhodne nemôže byť na škodu dieťaťa, ktoré je výživou odkázané na svojho otca. Ak potom súd nezohľadnil tieto výdavky otca, ktoré na seba otec prevzal neprimerane okolnostiam a v rozpore so svojou povinnosťou voči maloletému dieťaťu, ktoré je na neho odkázané výživou, dospel k záveru, že výživné vo výške zvýšenej súdom je otec schopný zo svojho príjmu platiť.

Okrem toho otec tvrdil, že mesačne prispieva svojej matke na stravu a nájomné 200 eur, pretože u nej v byte býva 3-4 dni do týždňa, čo sa snažil súdu preukázať čestným prehlásením otčima H. E.. Toto čestné prehlásenie súd však považoval za účelové, keď ešte dňa 13.12.2018 pri šetrení pomerov v domácnosti matky otca dieťaťa, teda ešte pred podaním návrhu na zvýšenie výživného zo strany matky, procesný opatrovník zistil, že v tomto byte otec dieťaťa nebýva a v tomto zmysle sa v tej dobe vyjadril aj H. E., manžel matky otca dieťaťa, ktorý následne v čestnom prehlásení zo dňa 8.3.2019 uvádzal už opak a síce, že otec dieťaťa v byte býva 3-4 dni do týždňa. Túto zjavnú nezrovnalosť vo vyjadreniach otčima otca dieťaťa, ktorou sa snažil napraviť svoje skoršie uvádzané tvrdenia, súd považoval za účelové, s cieľom napomôcť otcovi zvýšiť si výdavky do takej miery, aby mu nemohlo byť výživné zvýšené až do

výšky, požadovanej matkou. Vyjadrenia otčima a otca dieťaťa sa ďalej nezhodujú aj v tom, že podľa vyjadrenia otca, matke platí za bývanie a stravu minimálne od marca 2018, pričom otčim v decembri 2018 uviedol, že otec v byte svojej matky nebýva, pričom ani šetrením procesného opatrovníka nebolo zistené, že tomu tak nie je. Súd teda neprihliadol ani na tento tvrdený výdavok otca, vynakladanie ktorého sa otcovi nepodarilo v konaní jednoznačne preukázať.

25. Súd zobral do úvahy všetky zistené skutočnosti a návrhu matky na zvýšenie výživného vo výroku I. vyhovel, keď mal preukázané, že sú splnené podmienky na zmenu výšky výživného, keď od poslednej úpravy výživného uplynula už značná doba, maloletý je vekovo starší, fyzicky vyspelejší a tak aj jeho náklady sa zvýšili, pričom zároveň súd došiel aj k záveru, že výživné bolo určené v takej výške, v ktorej ho otec môže zo svojho príjmu primerane, riadne a včas uhrádzať bez toho, aby bola ohrozená jeho vlastná existencia. Na druhej strane, takto určené výživné spolu s primeraným výživným od matky a prídavkami na dieťa, umožní uspokojiť odôvodnené potreby maloletého. Zároveň je potrebné podotknúť, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami otca.

26. Súd zvýšil výživné otca voči dieťaťu od podania návrhu, teda odo dňa 25.10.2018, a to s poukazom na citované ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď minimálne od tohto dňa preukázateľne došlo na strane maloletého dieťaťa k zmene pomerov jeho nástupom do predškolského zariadenia, takže rozhodné obdobie z ktorého súd vychádzal pri svojom rozhodovaní, bolo obdobie od tohto dátumu.

27. Otec v tomto rozhodnom období platil na dieťa výživné vo výške 130 eur mesačne. Z toho dôvodu mu vzniklo zročné výživné za obdobie od 25.10.2018 do 31.5.2019 v sume 516,78 eur (za 2 mesiace november a december 2018 v sume po 160 eur mesačne a za 7 dní mesiaca október 2018 alikvótna časť ktorá predstavuje sumu 36,13 eur, za 5 mesiacov od januára 2019 do mája 2019 v sume po 220 eur mesačne, spolu 1.100 eur, teda výživné za obdobie od 25.10.2018 do 31.5.2019 spolu v sume 1.456,13 eur), po zohľadnení výživného, ktoré na základe doterajšieho rozhodnutia za rovnaké obdobie otec matke platil (za 7 mesiacov november 2018 až máj 2019 v sume po 130 eur mesačne a za 7 dní mesiaca október 2018 alikvótna časť ktorá predstavuje sumu 29,35 eur, teda výživné za obdobie od 25.10.2018 do 31.5.2019 spolu v sume 939,35 eur). Preto súd uložil otcovi povinnosť popri bežnom výživnom zaplatiť aj toto zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur mesačne až do jeho úplného zaplatenia tak, aby celé zročné výživné pri jeho riadnom splácaní, bolo splatené do 3 rokov.

28. Týmto rozsudkom súd v súlade s § 121 Civilného mimosporového poriadku zmenil vo výroku III. rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 11P/44/2016 - 36 zo dňa 11.08.2016, v časti výšky výživného otca na maloletého G..

29. Podľa § 58 Civilného mimosporového poriadku, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď rozhodol vo výroku IV. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku a v prípade starostlivosti o maloletú a styku s maloletou návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).